

บทที่ ๑

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ผู้วิจัยพบว่าขณะนี้ผู้ศึกษาเกี่ยวกับความผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย เพื่อที่จะนำผลที่ได้จากการศึกษานั้น มาใช้ในการแก้ไขการใช้ภาษาไทยที่ผิดพลาดให้ถูกต้อง แต่การศึกษานั้นได้กระทำกันในวงจำกัด คือศึกษาข้อมูลจากผู้ที่มีความรู้ด้านภาษาไทยดีกว่าบุคคลอื่น ๆ ซึ่งได้แก่การศึกษารายละเอียดจากการใช้ภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คือจากข้อสอบวิชาภาษาไทย ปี ๒๕๑๔ - ๒๕๑๖ และจากข้อสอบและแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยปี ๒๕๑๘ - ๒๕๒๐

ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาความผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยควรจะศึกษาจากการใช้ภาษาไทยของบุคคลหลาย ๆ กลุ่ม มิใช่เฉพาะบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเพื่อที่จะได้รู้ลักษณะทั่ว ๆ ไปในการใช้ภาษาไทยที่ผิดพลาด และนำผลที่ได้ทั้งหมดไปพิจารณาหาทางแก้ไขการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องต่อไป ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาข้อมูลการใช้ภาษาไทยจากรหัสสารประจำวัน ซึ่งเป็นข้อเขียนประเภทข่าวที่มีลักษณะแตกต่างออกไปจากข้อมูลที่ได้มีผู้ศึกษาไว้แล้ว การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทยในรหัสสารประจำวัน จึงน่าจะเป็นประโยชน์ในการที่จะใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยที่ผิดพลาดให้ถูกต้องได้ทางหนึ่ง

สาเหตุที่ผู้วิจัยเลือกศึกษาข้อมูลจาก "รหัสสารประจำวัน" เพราะข้อเขียนในรหัสสารประจำวัน เป็นข่าวประจำวันที่อ่านออกอากาศทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุแห่งนี้ เป็นสื่อมวลชนซึ่งเป็นหน่วยงานของทางราชการ และรหัสสารประจำวันก็เป็นเอกสารของทางราชการ ฉะนั้นข่าวที่ออกอากาศจึงเป็นที่เชื่อถือของประชาชน การใช้ภาษาไทยในการเขียนข่าวน่าจะมีอิทธิพลต่อผู้ฟังเป็นอย่างมาก ถ้าสื่อมวลชนใช้ภาษาผิด ก็อาจจะทำให้ผู้ฟังใช้ภาษาผิดตามไปด้วย ดังนั้นจึงควรจะได้ศึกษาดูว่าการใช้ภาษาไทย ในรหัสสารประจำวันมีข้อผิดพลาดอะไรบ้าง เพื่อที่จะได้เป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะแก้ไขให้ถูกต้อง และเป็นการเสริมความรู้ในเรื่องการใช้ภาษาผิดพลาดของบุคคลในอีกรางการหนึ่ง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๑. วิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา ๒๕๑๔ และ ๒๕๑๖" ของนางสาวไซสิริ ปราโมช ณ อยุธยา วิทยานิพนธ์ฉบับนี้รวบรวมข้อมูลจากกระดาษคำตอบวิชาภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาเรื่องนี้ออกเป็น ๒ ภาค คือ ภาคที่ ๑ ได้แก่ ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต และภาคที่ ๒ ได้แก่ สาเหตุของข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิต ในภาคที่ ๑ นั้น ได้กล่าวถึงเรื่องข้อผิดพลาดในการใช้คำชนิดต่าง ๆ ข้อผิดพลาดในการแต่งประโยค ข้อผิดพลาดในเรื่องความหมาย และข้อผิดพลาดในเรื่องการสะกดคำ และในภาคที่ ๒ ได้กล่าวถึงเรื่องการใช้แนวเทียบผิด ความหมายของคำ อิทธิพลของภาษาบาลีและสันสกฤต ความสับสนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ภาษาและการอ่าน

๒. งานวิจัยเรื่อง "สมรรถภาพในการใช้ภาษาไทยชั้นต่าง ๆ ของคนไทย โครงการปีที่ ๑ : ข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ของภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย งานวิจัยนี้รวบรวมข้อมูลจากข้อสอบและแบบฝึกหัดวิชาภาษาไทยของนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ทั้งระดับต้นและระดับปลาย ปีการศึกษา ๒๕๑๔ - ๒๕๒๐ งานวิจัยเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ลักษณะความผิดและความบกพร่องด้านการใช้ภาษา และการวิเคราะห์ลักษณะความผิดและความบกพร่องด้านการเขียน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- ๑. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนข่าวลงในวิทยุสารประจำวัน ปี พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งเป็นข่าวที่แจ้งเรื่องราวต่าง ๆ ในการดำเนินงานของรัฐบาลและเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นให้ประชาชนได้ทราบ ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย
- ๒. เพื่อเสนอข้อแก้ไขข้อผิดพลาดที่เกิดจากการเขียนข่าวลงในวิทยุสารประจำวัน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาเฉพาะลักษณะความผิดพลาดในด้านการใช้ภาษาเพียงประการเดียว เพราะข้อมูลที่เลือกศึกษานั้นเป็นข้อมูลประเภทที่ผู้รับสารส่วนใหญ่เป็นผู้ฟัง ดังนั้นข้อผิดพลาดที่สำคัญจึงอยู่ที่การใช้คำ ความหมายของคำ และการลำดับความ ซึ่งจะต้องทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้ง่าย และชัดเจน การที่ผู้วิจัยไม่ศึกษาถึงลักษณะความผิดพลาดในด้านการเขียนตัวสะกดการันต์ เพราะเอกสารนี้มีผู้เขียนมิได้เป็นผู้พิมพ์เอง ฉะนั้นการสะกดการันต์จึงอาจจะผิดพลาดไม่ตรงกับต้นฉบับได้ จึงอาจจะทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง และอีกประการหนึ่ง เอกสารนี้มีผู้สนใจที่จะอ่านน้อยกว่าที่จะฟัง ทางวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย ฉะนั้นจึงไม่น่าจะมีอิทธิพลต่อการแพร่ความผิดในการสะกดการันต์ เท่ากับข้อความที่ได้ฟังจากวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ข้อมูลที่น่ามาใช้นั้น ได้มาจาก "วิทยุสารประจำวัน" ของกรมประชาสัมพันธ์ ในปี ๒๕๒๐ จำนวน ๒๔๕ ฉบับ แต่ละฉบับประกอบด้วยข่าวที่อ่านออกอากาศภาคเช้า เวลา ๗.๐๐ น. และ ๘.๐๐ น. และข่าวภาคค่ำที่อ่านออกอากาศเวลา ๑๙.๐๐ น. และ ๒๐.๐๐ น. หรือ ๒๑.๐๐ น. ของทุกวัน

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในภาคข่าวในประเทศเท่านั้น

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

๑. จะเป็นแนวทางแก่ผู้เขียนข่าว ที่จะปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาเพื่อเขียนข่าวให้ดีขึ้น
๒. จะเป็นแนวทางแก่ผู้สอนภาษาไทย ที่จะแก้ไขให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง
๓. จะเป็นแนวทางแก่ผู้สนใจภาษาไทยทั่วไป ที่จะปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาไทยของคน

ให้ดีขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. สืบรวจงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
๒. รวบรวมข้อมูลจากข่าวของกรมประชาสัมพันธ์ในวิทยุสารประจำวัน ปี ๒๕๒๐
๓. นำข้อมูลมาวิเคราะห์ศึกษาลักษณะความผิดพลาด
๔. สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

หลักในการพิจารณาหาข้อผิดพลาด

การพิจารณาหาข้อผิดพลาดต่าง ๆ จากข้อมูลที่ได้จากวิทยุสารประจำวันนั้น ผู้วิจัยใช้หนังสือดังต่อไปนี้ เป็นหลักในการพิจารณาหาข้อผิดพลาด

- ๑. หลักภาษาไทย ของ พระยาอุปกิตศิลปสาร
- ๒. โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ ของ ดร.วิจิตร ณ ภาณุพงศ์
- ๓. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๓

การแก้ไขข้อผิดพลาด ผู้วิจัยได้ใช้หนังสือดังกล่าวเป็นหลัก และได้ใช้ความรู้ที่ได้ศึกษา มาและประสบการณ์ที่ได้จากการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน เป็นหลักในการพิจารณาแก้ไข ในการแก้ไขนี้ผู้วิจัยพยายามที่จะรักษาเนื้อความของข้อความเดิมไว้ให้มากที่สุด

การแก้ไขประโยคที่ผิดนั้นอาจจะทำได้หลายวิธี วิธีที่เสนอไว้ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จึงไม่ใช่ วิธีเดียวเท่านั้น

คำนิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ศัพท์ต่อไปนี้ใช้ตามหนังสือโครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ ของ ดร.วิจิตร ณ ภาณุพงศ์

อนุพากย์ ประโยคสามัญที่ลดฐานะลง เป็นส่วนหนึ่งของประโยคใหญ่ ประโยคใหญ่ ในที่นี้หมายถึงประโยคซับซ้อนและประโยคผสมที่ประกอบด้วยอนุพากย์ ตั้งแต่สองอนุพากย์ขึ้นไป

คำเชื่อมอนุพากย์ คำที่ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์ ๒ อนุพากย์เข้าด้วยกัน คำเชื่อมอนุพากย์ แบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

คำเชื่อมสามัญ คำเชื่อมอนุพากย์ที่ทำหน้าที่เชื่อมอนุพากย์ ๒ อนุพากย์

คำเชื่อมสัมพันธ คำเชื่อมที่เชื่อมอนุพากย์ ๒ อนุพากย์ และทำหน้าที่เป็นส่วน ประกอบของอนุพากย์หน่วยใดหน่วยหนึ่ง ได้แก่ หน่วยประธาน หน่วยกรรมตรง หน่วยกรรมรอง ของอนุพากย์ด้วย

เครื่องหมายที่ใช้ในวิทยานิพนธ์

ใช้ขีด เส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่ผิดพลาด

_____ ใช้ขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่ผิดพลาด

() และวงเล็บคำหรือกลุ่มคำที่ควรใช้

_____ ใช้ขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่ผิดพลาด

(X) และวงเล็บเครื่องหมายใต้คำหรือกลุ่มคำที่ควรตัดออก

_____ ใช้แสดงว่ามีคำ หรือข้อความขาดหายไป

[] และวงเล็บคำหรือกลุ่มคำที่ควรเติม ซึ่งไม่ใช่ความผิดพลาดในหัวข้อที่กำลังกล่าวถึง

_____ ใช้แสดงว่ามีคำหรือกลุ่มคำเกินมา

[X] และวงเล็บคำหรือกลุ่มคำที่ควรตัดออก ซึ่งไม่ใช่ความผิดพลาดในหัวข้อที่กำลังกล่าวถึง

{ } ใช้วงเล็บคำที่ให้ เลือก เอาคำใดคำหนึ่ง

" . . ." ใช้กำกับคำหรือกลุ่มคำที่ต้องการเน้น

. . . ใช้แสดงข้อความที่ละไว้

การอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

() * () อักษรย่อและตัวเลขในวงเล็บ ได้แก่ วันที่ เดือน { ภาคเช้า }
 ฉบับที่ { ภาคค่ำ }
 เครื่องหมาย * ได้แก่ หมายเลขหน้า
 วงเล็บเล็กหลังเครื่องหมาย * ได้แก่ เวลา

หมายเหตุ

๑. ตั้งแต่ฉบับที่ ๑ - ๖๒ จะไม่มีวงเล็บเวลาหลังหมายเลขหน้า เพราะหมายเลขหน้าจะเรียงลำดับต่อกันไปทั้งฉบับ

๒. ตั้งแต่ฉบับที่ ๖๓ - ๒๔๔ จะมีวงเล็บเวลาหลังหมายเลขหน้า เพราะหมายเลขหน้าจะไม่เรียงลำดับต่อกันไปทั้งฉบับ หมายเลขหน้าจะเริ่มต้นด้วย ๑ ทุกครั้งตามเวลาที่ข่าวนั้นอ่านออกอากาศ